

Rudolf Steiner

Budoucí jupiterský život a jeho bytosti

GA 275, Dornach, 3. 1. 1915, přeložila Věra Zanklová (upraveno):

Stupeň lidství na Jupiteru

Na Jupiteru dosáhnou stupně lidství ty bytosti, které povstávají z mravného chování a dospívají k přechodné vodnaté existenci v dechu [mravné nebo nemravné chování člověka je rozpoznatelné ve vodnatém výdechu člověka, dopl. překl.]. Mají astrální, éterné i fyzické tělo, zhuštěné až do vodnatého stavu, tak jako jsme my během vývojové měsíční doby měli astrální i éterné tělo, jakož i fyzické tělo zhuštěné do jakéhosi vodnatého stavu.

Mravní činy

V tomto útvaru, který zde vzniká z mravních lidských činů a sestává z fyzického, astrálního a éterného těla, existuje schopnost přijmout Já - tak jako v době dávného Měsíce byla také nám dána schopnost přijmout Já do svého astrálního, éterného a fyzického těla na Zemi. V těchto bytostech je tedy schopnost přijmout Já, jsou povolány k regulárnímu vývoji, k postupujícímu životu v kosmu, procházet normální cestou.

Nemravné činy - démoni

Ostatní bytosti, které jsou jako démoni vytvářeny prostřednictvím nemravných činů, mají také samozřejmě tělo astrální, éterné a fyzické až do vodní povahy, ale nemají schopnost vyvinout Já, přicházejí na svět jaksi bez hlavy, jakoby s'taty. Místo aby přijali schopnost přijmout Já a pokračovaly normální cestou k jupiterskému bytí, tuto schopnost odmítají. Tím se nejen odsuzují k osudu, že z vývoje vypadnou, ale také rozmnožují sbory luciferských bytostí, dostávají se do jejich moci. Protože nemohou dosáhnout normálně založený život, musejí vést život příživnický, cizopasný. Všechny bytosti, které odmítnou regulárně založený život, musejí vést život cizopasný, ale aby dále pokročili, musejí se někde usadit.

Cizopasný život démonů

Bytosti, které vznikají v důsledku nemravných lidských činů, zasahují pod vedením Lucifera do evoluce člověka ještě dříve, než přijde na svět. Přepadávají člověka v embryonálním stavu a vedou cizopasný život u člověka ještě nezrozeného, v životě mezi početím a narozením.

Všechno, co souvisí se zánikem rodů, kmenů i národů, má rozmanité důvody, ale jeden z nich je také ten, že zločinní démoni vedou v člověku příživnický život v období, o němž jsem, mluvil. To jsou věci, které hrají velkou úlohu v celém zemském vývoji a tím, že o těchto věcech hovoříme, se skutečně dotýkáme hlubokých tajemství lidského života.

Některé předsudky a jisté názory jsou takto lidem často vtiskovány již předtím, než zrozením přijdou na svět. A lidé jsou takto mučeni pochybnostmi a nejistotou v životě a vším možným, co vlastně souvisí s tím, že démonické bytosti vedou takový život. S tím, co se v člověku vyvíjí od okamžiku nastoupení jeho Já, nemohou tyto

bytosti mnoho dělat, jako spíše mohou vést příživnický život v době před narozením člověka nebo ještě v prvních letech jeho dětství.

Dvojí tendence vývoje

Tak vidíme, že špatné, zlé jednání má své kosmické účinky, že jsou to účinky tvůrčí, ovšem tvůrčí tím způsobem, že se obracejí zpět, řekl bych, k dávnému měsíčnímu vývoji. To, co člověk prožívá v době, o níž jsme hovořili, kdy tyto démonické bytosti mohou vést svůj cizopasnický život, je v podstatě dědictvím z dávné měsíční doby, kdy se projevovalo všemožné podvědomé, instinktivní chování.

Tak vidíme, že v našem pozemském vývoji je dvojí tendence. V dobrých činech je tendence dále pracovat na vytvoření pozemskosti směrem k jupiterskému bytí, aby na Jupiteru mohlo vzniknout to, co má následovat po člověku jako následující člověk na Jupiteru. Ale v důsledku zlých činů je zároveň do naší evoluce vtisknuta tendence přivést Zemi zase zpět do dávné měsíční doby a učinit ji závislou na všem, co souvisí s podvědomými impulsy.